

[Lone Dybkjær.]

måde ministeren har tænkt sig at det mest hensigtsmæssigt kan gøres. Jeg har forstået på ministeren, at der i udvalget vil blive givet yderligere oplysninger og være mulighed for drøftelser herom, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind på disse spørgsmål her. Det radikale venstre er ligeledes enig med regeringen i, at Roskilde universitetscenter ikke skal afvikles og nedlægges, og vi er derfor ikke tilhængere af det konservative forslag.

Af historiske grunde — for der er nok en vis historietegning i det her lovforslag — vil jeg godt slå fast, at det radikale venstre mener, at det ikke kan nytte noget ensidigt at rette kritikken mod Roskilde universitetscenter; der er fejl flere steder. Jeg skal ikke gå særlig dybt i de fejl på Roskilde universitetscenter, som der jo er; andre har sagt meget om dem. Vi har i dag fået nogle redegørelser fra en række professorer, som peger på en række problemer. Bortset fra at jeg altid er bekymret for kun at få den ene side i forbindelse med sådan et materiale, så er det vel i øvrigt også problemer, som reorganisationsudvalget skulle tage sig af.

Men den egentlige årsag til dette lovforslag er jo, at de studerende i en række tilfælde ikke har villet medvirke til at gennemføre bekendtgørelserne, og dermed er vi i virkeligheden på en vis måde tilbage i folketinget, for vi kan nemlig ikke skyde ansvaret fra os. Vi må spørge os selv om, hvorvidt vi har givet centeret muligheder for at overleve, eller om vi ikke i virkeligheden dømte det til at mislykkes fra starten. Jeg føler, at vi ikke har givet centeret helt rimelige betingelser. Vi har strakt os vidt, men spørgsmålet er, om vi i virkeligheden gav det levemuligheder helt fra starten, og jeg skal prøve her at tage nogle enkelte punkter frem.

For det første: vi har troet, mener jeg, at det ret let kunne lade sig gøre at opbygge et universitetscenter. Det er ikke nogen nem sag, det tager meget lang tid, og navnlig tager det meget lang tid og er vanskeligt, når den udvikling, man ligesom har forudset centeret skal tilgodese, i virkeligheden ikke sker. Jeg kan, uden at man kan trække en parallel, nævne et andet eksempel på en institution, som også i en periode var i vanskeligheder, og som i dag er i vinden, nemlig

Risø. Som bekendt var der meget store angreb, navnlig fra venstres side, i slutningen af 1960'erne på institutionen Risø, ikke fordi Risø egentlig ikke lavede det arbejde, de skulle, men fordi vi ikke fik de atomanlæg så tidligt her i landet, som vi havde forventet det. Altså det er ikke så nemt for institutioner at overleve, hvis udviklingen ikke går sådan, som vi her i folketinget har tænkt os.

For det andet: vi har sat nogle basisuddannelser i gang uden i virkeligheden at beskæftige os tilstrækkeligt med overbygningsuddannelserne. Derved bliver det noget underligt halvt noget. Derved bliver det faktisk ikke særlig gode betingelser, man giver centeret, og det bliver vældig svært at tiltrække de studerende på en alvorlig måde, fordi man ligesom kan se, at det er noget halvt noget.

For det tredje: folketinget har vedtaget en styrelseslov, der giver mulighed for, at lærere og studerende i en lang række tilfælde får lige indflydelse. Denne styrelseslov har vi også ladet gælde for Roskilde universitetscenter i en opbygningsperiode. Vi har givet de studerende medindflydelse på lige fod med lærerne i en række tilfælde, og så er det jo svært bagefter at komme og beklage os over, at de faktisk brugte denne medindflydelse. Spørgsmålet er, om disse ting i virkeligheden ikke er alt for svære for et center, nemlig på én gang at skulle bygge op, at være med i en helt ny styrelseslov og en meget demokratiseret beslutningsproces. Det er derfor, jeg mener, at folketinget ikke kan skubbe ansvaret fra sig. Vi har også et ansvar i forbindelse med Roskilde universitetscenter, men det er klart, at det letteste og det nemmeste er, at vi blot vasker hænderne og siger, at det var Roskilde universitetscenter, der gjorde alle fejlene.

Gerda Møller (KF):

Ja, det var jo nogle stærke ord, der kom fra den socialdemokratiske ordfører, hr. Jens Kristian Hansen, om, hvad de konservative havde gennemtruffet i deres magtvælde i 1970, og at RUC var etableret trods stærk modstand fra socialdemokratiets side.

Må jeg have lov at sige, at for det første var vi jo altså en VKR-regering. Jeg ved ikke, hvor meget vi gennemtruffede. Vi havde selvfølgelig et større flertal dengang, end den nuværende regering har her i tinget.